

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS HÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona

Kegyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
teljesítendő.

Nyitási költségek soronként 50 fillér

Hirdetések egyezség szerint.

Széchenyi és Eszterházy.

Vezető cikkünk című két mágnás nevét írtuk. Az egyik püspök s olyan név viselője, akinek őst Kossuth mondotta a legnagyobb magyarnak; a másik az Illésházy nádorok. Salamonti és Salamontai ősi családok s a kinek nemzetiége száradok óta a nemzet tanácsában vett részt. Hogy az ő nevük lámpunk élére került, annak nagy akaratlanság van. A nagyváradi püspök és a hercegi család ága mint holtkézi, illetőleg hálhozománnyal javak birtalói 50.000 hold földjüket kisméltók szántókéjé alá adják. Beksit magyar nemzetfejlesztő álma így válik valóra. Nem tudjuk, hogy hány ezer szántóke, hány dolgos kéz kap ezen az 50.000 holdon munkát és roszodik a földhöz, melynek elhagyásának dolga foglalkoztatta, — de azt tudjuk, hogy a hajatok és nemzetsorvadásunk közepette mint minden orvosló orgánumnak évtizedek óta jelölték meg politikusok, sőt maga az érdekelt földművelőszóly azt, hogy minden máképpen volna, ha a latifundiumok a kis existenciáknak adalnának művelésbe. Értjük meg egymást! Soha sekinnek, még az érdekelt munkásszólalynak se volt kommunikatívus jellegű földfelosztás a szántókában, hanem azt akarta, hogy a területileg hasznosítot, nagy javak veritékes dolga és holdmegtérülések alapjául nekik adasanak. Kétségkívül igen sok költött birtok van

birtokileg hasznosítva. Ez kényelmes és biztos is. A nagy bérlet erő ganciákkal szolgál, olykor egy ávi bérletért előre, lefizet s a gazdaságba bevitt fénvesztruktúrái kézi zálogul szolgálnak. A fiz., az örezes holdas négybérlettel nincs baj; fizetnek mint a pályolát. Homzabb bérletük lévén, a saját érdeklükben változatos vetéssorot alkalmaznak, a földnek állandó jó erőben tartására állatokat tenyésztenek; időhiány az intenzív gádkodásukat nem békíti. Mindennek ellenkezője áll elő, ha a nagybirtokos egy pár száz, vagy mondjuk, ezer bérlettel kénytelen szerződéses viszonyban lenni. Ahány ember, annyi kívánság; ahány, annyi fizetési zavar, elnézés, méltányosságot kívánó körülmény, a kisméltóknak a föld hozománból kell megélnie éppen ezért a termőföldet kihasználják, investíciókra pénzük nincs, olyan vetéssorokra, melynek jövedelmezőségére évekre válni kell, — nem gondol, de nincs is gazdasági alakításuk s lohhára merő gazdasági konszervatívizmusból ki sem emelkednek. Nagy hátrány és egyben löndklő példa, amit Széchenyi püspök és Eszterházy Miklós herceg azzal mutatnak, hogy kisméltók holdmegtérülése mintegy 50.000 hold földet adnak hértelbe. És a mily feltétlen elismerést hív ki ez a hazafias cselekedet, hátrán hozható, hogy alligha következik be; ha az új állonista bank, a Magyar földhitelintézetek országos szövetsége nem alakul meg.

Az elmúlt évben hozta meg a törvényhozás a hazai birtokpolitika terén nagy jelentőségű törvényt, a Magyar Földhitelintézetek Országos Szövetségéről.

A gazdasági és népesedési viszonyok újabbkori alakulásaival kapcsolatosan felmerült földbirtokmegosztási problémák, — az ország ugyancsak minden részében tapasztalható földéhség, — a népesség helyenként hátrányos szaporodási statisztikája, — a kivándorlás, — a nagy és különbözően közép-birtokot intenzív gazdasági műveléséhez szükséges időhiány, a munkabérek folytonos fokozódása stb. stb. hova tovább kitérőiről letek egy nagyarányúak öltő birtokpolitikai mozgalomnak — melybe az államnak hacsak nemzeti szociális és gazdasági céljait veszélyeztetni nem kívánja — mihamarabb irányítólag kellett beleszólnia, annál is inkább, mert a kisméltók földszerezési törekvése ill-ott egészésképpen földeladási törekvekre vezetett, amelynek korlátozása emiatt köztérdekkel képez.

A törvényhozás ezzel a lépéssel helyességben való meggyőződés vezette az 1911. évi XV. t.-t, megalkotásánál, amelynek alapján a Magyar földhitelintézetek országos szövetsége, mint új intézet a fővárosi elsőrangú pénzintézetek közé sorakozva szervezkedett és a lefolyt év utolsó két hónapjában helyiségeiben (V., Zoltán u. 6. sz.) működését megkezdte.

TÁRCZA

Az ember meg a nyomor.

Írja: Kardos István.

Apró drámák melyek a nyomorok lefordulóiban szöveg
előadásra szólnak

A gyerek.

Úgy volt, ahogy volt, nem lehet letagadni. Elcsúszották szegény gyöngye virágzálat, a gyerek meglelt, a szerető meg félre állt az útból. Minek alkalmatlankodjék?

Krisztina nem tudja mit tegyen? Már arra is gondolt, hogy a porontlyal együtt a Duna habjába veti magát. De amilyen gyöngye volt az életre, olyan volt a halálra is.

Végre is elhatározta, hogy háza megy, vissza oda, ahonnan tisztán, becsületesen indult ki a világba.

Meg is írta hát a levelet festvérménjének; apjának nem merte, mert az öreg fűtő azzal hocsájtotta a nagy útra, hogy első, a szent becsület, aztán a becsületes szent, amit az öreg az ő különleges észjárásával úgy értelmezett, hogy az imádságban előbb becsületet kell kérni s csak aztán imádni a hármasszentséget.

Megjött a válasz rövidesen: várják, de gyerek nélkül. —

A himbó már hasadni kezdett, mikor bezaérkezett.

A gyereket valami jó szomszédra hita, ő meg ment be a hehérszagu szobába, ahol éppen nyolcan laktak.

Ott állt az öreg cifra széken megrogygánt térdéssel, barázdás homlokkal, fejé mélyen helesüppedi széles tenyerébe.

Mikor a lány belépett, feltek pillantott, feltek nézett, a kergelőző napsugarakat bámulja, meg a pipafüstöt.

Krisztina nem mondott aggyástent, leült apja elé a vén székre némán hangtalanul.

Végre is az öreg kezdte meg a szót, halkán, alig hallhatóan, szinte sirva.

Minek tetted ezt lányom Kriszta?

A lány is neki bálorodott a szónak és beszélni kezdett yadul, mint a bukkott lányok szoktak, mikor igazukat bizonyítják a társadalom előtt.

Minden magamfajta lánnal megésik ez, kívül előbb, kívül utóbb... aztán mit vettem én, megígérte hogy elvesz.

Az öregnek megcsillant a szeme s szinte vidáman kérdezte:

és elvesz?

A lány a nagy székre egész helesüppedi, halvány ajka remegni kezdett, arcán pír tört ki.

Nem... nem vehet el... elhagyott, ... meghalt... én meg ide menekültem... a hányáha, a szén közt Kint van a gyerek is, menjen ki kend teremő apám hozza be... szeresse őt az apja helyett...

Az öreg összeharapta ajkát, feltek a nagy székhől, kiment megőrt térdéssel... a gyereket.

Mikor visszatért az a kis szerencsétlen már a karjai között volt... a nagyapai könnyektől nedves arccal.

Vigan hadondszott kis kezével a levegőben... mintha az a másik kettő nem is az apját siratta volna.

A sorsjegy.

Írja: Szombathy István.

Juhász állellenben állt a szép asszony az Estella-nyaraló üveges verandáján. Cigaretázott és a fekete kávéját kavargatta. Faragóné pedig gunyosan nevelve himbálózott egy nádfonatu karooszékekben.

Az új intézet nagy jelentőségű, széleskörű programmal alakult. Feladatát képezi a földművelésügyi miniszter irányítása mellett és az állami céloknak megfelelő tervek alapján ingatlan feldarabolások és telepítések lehetővé tétele és végrehajtása és ezen tevékenységi körében kis- és középbirtokok rendelkezésének előmozdítása; nagyobb, valamint korlátozott forgalmu ingatlanokon kisbérleti rendszer, különösen bérlet-szövetkezet létesítése és meghonosítása; kivándorlóknak tervszerű visszatelepítése, járadék birtokok létesítése, jelzálogkölcsön nyújtással kapcsolatos életbiztosítás nagyarányban való meghonosítása, továbbá községek, közbirtokosságok és törvényhatóságok részére közlegelők szerzése, gazdasági munkaházak építésére és felszerelésére, valamint az ingatlanok feldarabolásánál és telepítéseknél olcsó kölcsönök nyújtása, illetve szerzése stb. Szóval mindazon nemzeti és közigazgatási nagyrendű feladatok elvégzése, amelyeknek megoldása az összes szakkörök által ágatógősszerűnek jelenítik már évek óta.

Az intézet birtokpolitikai műveletet kapcsán felmerülő nagyarányú hiteligények kielégítésének lehetővé tételére — a Magyar Földhitelintézet, a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete és az 1898. évi XXIII. t. c. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet akkori alkalmi elhatározással az új intézet alapítóiá lettek, anyagi hozzájárulásuk és az intézet vezetésében és kölcsönnyújtásában való közreműködésüket követően az új intézet számára.

Hogy a földdarabolásuknál a földbirtokok tulajdonosainak vevői hosszú lejáratú járadékot fizethetnek, lehetőleg jutányos, azaz legfeljebb 75 százaléka erejéig terjedő földváltási kölcsönöket kaphassanak, az új intézet alapító intézeteivel létesített megállapodás alapján oly kölcsönrendszert hoztak létre, mely szerint a kölcsönök részben az alapító földhitelintézetek zálogleveli

kölcsönökből, részben az 1897. évi XXXII. t. c. alapján nyújtható birtokfeldarabolási kölcsönökből az ezeknek törvényes mértékét meghaladó — a vételár 75 százalékáig terjedő — részükben pedig az Országos Központi Hitelszövetkezet által nyújtott és jelzálogilag biztosított kölcsönökből vannak összeállítva, úgy azonban, hogy az adós az egész kölcsön terhelte évenkénti egyenlő összegű járadékokkal törlesztheti, járadékok beszedésénél a helyi hitelszövetkezetek járnak el. Ily módon az intézet túlnyomóan szerény anyagi helyzetű hitelt kereső közönsége számára a nagytőke piacán legjobb hírnévnek örvendő záloglevelek és kötvények után a lehető legolcsóbb kölcsönök biztosíthatók, másrészt az ingatlan feldarabolásoknál alakuló kisgazda csoportok gazdálkodásuk megkezdésétől fogva részesülnek a hitelszövetkezetek által nyújtott összes előnyökben a mellett, hogy az új intézet egyébként is szociális és gazdasági téren — vezetőleg és nevelőleg kíván a kisgazdák tevékenységére hatni.

Minden néven megvezendő nyereszkeskedési érdek az új intézet működéséből ki van zárva, emellett az alapszabályokban gondoskodás történt arra nézve is, hogy az intézeti alapítók által jegyzett alaptőke osztaléka legfeljebb 4 százalék lehessen. Az új intézet ezáltal egyik eminens programponjtja: az ingatlan feldarabolások végrehajtásánál abban az előnyös helyzetben lehet, hogy az általa vásárolt földbirtokokat az általa fizetett vételárnál lehetőleg kevésbé magasabb áron adhatja tovább a birtokrésztelők vagy telepítések vevőinek.

Az intézet alapítók közül az állam 8,000.000 koronával, a Magyar Földhitelintézet 3,500.000 koronával, a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete 2,000.000 koronával és az Országos Központi Hitelszövetkezet 1,500.000 koronával járul az intézet alapítókéhoz, viszont az állam szempontjából

szükséges irányító befolyás gyakorolhatása végett, illetve az intézet műveleteiben való közreműködésből folyó betekintés és befolyás lehetővé tétele céljából, az intézet igazgatósága oly módon alapított meg, hogy az igazgatóság elnökét, egy tagját és egy pótagját a m. kir. földművelésügyi miniszter rendeli ki a vezetésük alatt álló minisztériumok tisztviselői sorából, továbbá a Földhitelintézet 4, a Kisbirt. Országos Földhitelintézete 2 és az Országos Központi Hitelszövetkezet egy tagot küldött ki, kik az intézet igazgatóságában helyet foglalnak.

Az intézeti alaptőke állandó jellegű alapítvány természetével híván, az alapítványi üzletreszek csak állami hozzájárulással ruházhatók át, s csak az alapszabályokban részletezett kivételes esetekben mondhatók fel.

Az intézet felruházatott az 1897. évi XXXII. t. c. hatálya alá tartozó kamatozó kötvények kibocsátása iránti joggal, egyszerű adó, illeték és portó különösen a vagyon átruházási illetéket illetőleg jelentékeny kedvezményekben részesült, mely kedvezmények természetesen szintén az új intézettel üzleti összeköttetésben levő közönség javára esnek.

Bár az új intézet működését csak az utolsó hetekben kezdte meg, már is szép sikereket tud felmutatni, csak egy-két hete, hogy ez az altonista bank működését megkezdte és első híradása, hogy a nemzetközli birtokpolitikának két fényes történelmi névvel bíró tagja helyezi bizalmát benne s a földbirtok szövetkezetek megalakítása megindul. Nagy meglepetéssel nézzük ezt a hatalmas szociális munkát.

Heti posta.

Illetos, gyöngye női kezek által írt levelecskét kapott a szerkesztőségünk. Senki sem merte felbontani, hiába nem vagyunk hozzászokva.

— Mert hiányzik el magának, hogy szeres? — szól a szép asszony, miközben a karját köré almosan fonta össze fekete frizurája fölött. — Azt hiszem, nem igen találék férfit, aki hasonló körülmények közt nem ugyanezt mondana, de lennem csak próbára magamat, mint a középkori lovagokat!

— Hat mit gondolsz, mi érdekem van abban, hogy magával hazugságokat bitessek el?

— Nagyszerű, udvarol, mert nem tudja okosabban agyonütni az idejét. Budapesten kártyával töltene el a délutánt, itt a széptevéssel szórakozik, mert nincs jóra való kártyapartnere . . .

Juhász sértődötten hallgatott egy darabig, aztán egyszerre a szép asszony felé fordult.

— Ha azt gondolja, — mondta nemes egyszerűséggel, — hogy valami banális udvarlóval van dolga, nagyon téved . . . Léha, kártyás, veszekedő fickó vagyok, de van egy bogaram: az ivemből megvettem a hazudó embereket . . . A szerelmi hazugságok szerinte ép olyan gyöngye karakterre mutatnak, a karrierért, vagy az anyagi előnyökért való fölmentések . . .

— Hát komolyan képes lenne arra, hogy áldozatokat hozzon érttem?

Juhász közömbösen vállalt vont.

— Téved, mikor áldozatokról beszélsz, mert igazán semmi sem lenne áldozat, amit

magáért elkövetnék . . . A sarányokkal nem vívok meg, de ha akarnám, nem innám több feketét, vagy nem vennék több szivart a számba . . . Körülbelül ez lenne a legnagyobb hőstet, amit elkövetnék, a többiért még csak a kisujjamat sem mozdítanám meg . . .

Faragóné még mindig nevelett, de a nevelésből már klerzett az asszonyok szomjas szentimentalizmusa.

— Igazat beszél? — kérdezte — miközben elpirulva nézett a Juhász szemé közé.

— Mondtam, hogy soha sem hazudok és soha sem mondok olyasmit, amit nem érzek . . .

A szép asszony abba hagyta a nevelést, néhány percig zavartan hablatál a kávéskanálával, aztán kisse megindulva emelte fel teányos pillantását.

— Juhász, — mondta komolyan — tudom, hogy léha, kártyás, izgága, rendetlen, de azt hiszem, csakugyan van egy jó tulajdonsága: hogy a hazugság nem fér össze a jellemével . . . A többivel nem sokat törődöm, ha ebben az egyben nem tévednék . . . Most látogatásokat várok, de holnap még beszélünk a dologról . . . Menjen hát szépen a kávéházba és a ha holnap nem akad jobb dolga, jöjjön el . . .

— Hány órakor?

Faragóné leültette a szénét.

— Hatkor jöjjön, mikor a gyerekek a tengerparton sétálnak, a cselédeknek pedig a konyhában van dolguk. Itt fogom várni a verandán . . .

— Egyedül leszünk?

— Ne kérdezzon, hanem most már szedje össze a sátorfáját . . .

Juhász szerelmesen csókolta meg a szép asszony kezét s miközben a babérfák közt a kávéház felé sietett, mámorosan gondolta:

— Ime, elérkezett végre a boldogság órája . . . Még egy éjszaka — és a karjaiban fogom tartani a világ leggyönyörűbb asszonyát . . . Kitálálhatna-e valaki olyan áldozatot, ami ezzel az órával felérne! . . .

Juhász megint kávé és cognacot rendelt, de valószínű, hogy a málnaszörpöt is kávénak itta volna meg, ha a pincér azt állítja asztalára. Öntudatlanul a holnapi napra gondolva, lapozgatott az illusztrált újságokban és megindult arccal olvasta végig az élelapok legálszerűbb tréfáit. Talán éjtéligen is ott ül a Volosca-kávéház márványszobájában, ha egy nap híre, melyen hamarosan tetszőleg akad meg a szemé, végre ki nem zökken a álmodozásából. A napi hírből ez állott:

(Föl nem vett főnyeremény.) A Transversalis Csatorna Sorajáték kétszázecet forintos főnyereményét, mint értesülünk, máig

Végre mégis engem szállt meg a bátorság és felbontottam. — Oh véletlen! — a levél nekem szólt:

Kedves Ks!

Olvastam multkor „Heti postá”-ját és bizony nagyon elszőmorkodtam miatta. Az már igazán nem járja, hogy a férfinépet el akarja szoktatni a köszöntéstől meg a kézcsóktól. Mire való volna az? Ugyse adják már meg maguk nekünk azt a hódoló tiszteletet, amely dukálna a ha még prédikálnak is ellenünk, bizony isten nem is fogok csodálkozni, ha a közel jövőben mi fogjuk leemelni maguk előtt két méter átmérőjű tollas kalapunkat. Szálljon magába kedves Ks és ne írjon többet a kézcsók ellen; de igazán tegye meg kérem, ne szomorítson, úgyis nehéz az életünk.

Ödvözlí

egy fiatal asszony.

U. i. Azt azonban nem szabad megengedni, hogy a férfi télen kalapmegemelve köszöntsön egy másik férfit. Hogyne! hogy megfázzon. Utóvégre mi sem lehetünk betegápolók mindig

fenti.

Igen tisztelt Nagyságos asszonyom!

Bécses levelét örömmel olvastam és sok tekintetben igazat is adok a bennfoglaltaknak.

Nem tudom Nagyságos asszonyom a „fiatalok” melyik nagy osztályába tartozik? Valjon 20—40 avagy 40-től végtelen tavaszok bimbófakasztó levegőjét szívta-e már magába?

Vegyük az elsőt, a kedvezőhet.

Ha Nagyságos asszonyom a húsz és negyven között ingadozik, akkor én bátran irhatok egész kötefeket a kézcsók veszélyességéről, mikem fog használni a férfinépek és ártani Kegyednek. Senki sem fogja visszautakítani a kézcsókra nyújtott selymes kezecskéjét, amelyet még háromvörösabb tesz a kaloderma gyógyító ereje. Örömmel ragadjuk meg kacskáját, hogy

egy forró kézcsókban forrjon össze vele ajkunk, amint ezt a jeles poétánk is megírták már.

Fejünket sem igen féljük, mert ha már halljuk bukni szoknyájának selymes susogását, kalapunkhoz kapjuk kezünket, hogy pontosan köszönthessük, mit sem törődve azzal, hogy a mellettünk elhaladó termelés úriember selyem esernyőjéről a kövér esőcseppek fejünkre omlnak.

Kedves férje urának pedig határozottan megengedjük a kézcsókot, különösen pedig mikor a tiszteletem ezen jele a vacsora utáni kimenő esetleg ennek reggel három — négy óráig terjedő meghosszabbítása érdekében eszközöltetik.

Most jön pedig, aminek jönnie kell, ha Nagyságosasszonyom ne engedje az úristen esetleg a negyvenet már túlhaladta volna, amit ugyan nem hiszek el, de a kilencvenen még jóval belül van vigasztalásképpen.

Hát bizony ez már egy kicsit kétségbe ejtőbb, mint az előbbi. De nyugodjon meg Nagyságosasszonyom mi nem csak a bált tudjuk tisztelni, a tavaszt szeretni, hanem az ősz haját, a telet is. Ezért tehát tanácsom ne tépje ki azokat a tolatkodó őszhajszálacskákat sőtét fűrtjei közül, mert azok igen sok kézcsókolt lovagot fognak odavonzani. Sajnos azonban, az úgy nevezett „összeforró” kézcsók lassan, lassan a tűnő idővel együtt — elmarad.

Végül pedig igen örülök, hogy helyesli a kalap megemelés nélkülözését perazé csak a férfiak között.

Nagyságos asszonyom az önzellenség megtestesülése, élhözra.

Kezelt szokszor csókolja ismeretlen tisztelője

Ks.

H I R E K.

Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi miniszter Bertha látván helybeli róm. kath. tanító, szorgalmas és nagytehetségű leányát Terkát a halasszavarmati polgári iskolához, helyettes tanítónői minőségben kinevezte. Gratulálunk a méltó jutalomhoz.

sem vette föl a 4526 sorszámú 38 számú sorsjegvének birtokosa. Érdekes eset ez már ahhoz a szempontból is, hogy a két forintos sorsjegyek éppen a legszegényebb néposztály körében vannak elterjedve. A kétszáz ezer forintos főnyeremény — ha tulajdonosa időközben fel nem veszi, már holnapután, e hónap 31-én, a Transversális Csatorna részvénytársaságra száll vissza.

Juhász úgy érezte, hogy minden vére a szívére tödül, mert egyszerre észbe jutott a svábhgyi jótékony házár, ahol mindenféle haszontalan lim-lom között a Transversális Csatorna sorsjegyeit is árulgatták Budapest előkelő kisasszonyai. Juhász a szűke Papp Sárkától vett egy transversális sorsjegyet, — egy kerek ötforintost adott érte — a cifra papirost pedig még aznap este a hamlatókkal és egyéb haszontalanságokkal együtt a könyveszekrényé alsó fiókjába dobta.

— Ostobaság, — mondta — miért éppen én lennék, aki a főnyereményt megnyitotta? Félmillió ember vásárolta a Transversális Csatorna sorsjegyeit és Fortuna istenasszony éppen engem szemelne ki arra, hogy a kabátomba kapaszkodjak? . . .

Izgatottan ment végig a tengerparton (messziről ide csillogott az Estrella nyaraló bádorgtornya,) de miközben sétapálcájával az olajfákat ütögette, megint az előbbi bolondos gondolatok cikkáztak végig a velején.

Nem-e nagyon is valószínű, hogy az övé a szerencsés sorsjegy?

— Ma huszonkilencedike van, — mondta magában fogva — és ha a sorsjegyet holnaputánig be nem váltom, üthetem ugyan hittel a pénz nyomát . . . Ha ma este vasútra nem ülök, elkésem a terminust és a gazdságot . . .

És elszántam, most már véglegesen megnyugodva abban, hogy ő a nagy sorsjáték nyertese, már a gondolatától is szinte részegen folytatta:

— Elfoglom utazni északi gyorsonattal.

A lenyugvó nap, mely violaszínű sávok közt merült el a tenger sötétkéi vizében, e pillanatban végig aranyozta még egyszer az Estrella-nyaraló bádorgtornyát és Juhásznak most észbe jutott a szép Faragóné, a holnapi légyott és az a komoly fogadalom, hogy szerelm ért minden áldozatra képes . . . Mi lesz a határai találkával? . . . Juhász összegombolta a fekete kabátját és így szólt magában egy hűcs ember józanságával:

— A szép asszonyt még harmincegyedikén túl is megtalálom, de a kétszáz ezer forintot nem találom meg, ha az éjszaka utra nem kelek . . .

A Transversális Csatorna sorsjegye érintetlenül ott hevert az alsó fiókban és mikor Juhász a portengert lefújta róla, egy percig

Áthelyezés. Draskóczy László a szécsényi klr. járásbírói iroda kezelője hasonló minőségben a bgyarmati klr. járásbíróihoz helyeztetett át.

Jegypálya. A megváltozott idő ismét visszahozta a korcsolyázást. — A jegypálynak napról-napra nagy közönsége van, ami teljes bizonyítéka annak, hogy a vezetőség mindent elkövet, hogy minél kellemesebb tegye a sportkedvelők szórakozását.

Közfürdő. A szécsényi izr. fürdőszög 1. hó 10-én tartotta évi rendes közgyűlését rendkívül nagy érdeklődés mellett. A tisztikar a következőkép alakult meg: Schöck Ferenc elnök, Dr. Bayer Miksa h. elnök, Herczog Izidor alelnök, Blumberger József pénztárnok, Klein Henrik és Strasser Gyula gondnokok, Molnár Sándor ellenőr, Gläser Dezső Haás Fülöp, Prágai Ernő, Tepper Adolf és Vecsei Márton választmányi tagok.

A gacsi ipartestület Körösvényt intézett a nógrádmegyei összes ipartestületeihez az ipartörvény módosítása iránt, mely módosítást az összes ipartestületek magáévá tették és Kujnisch Gyula losonczy nagyiparos vezetése alatt az alispánhoz járult, hogy a folyamatban levő ipartörvényt terjessze fel a Miniszterhez jóváhagyás végett.

Hajtővadászlat. A szécsényi vadásztársaság folyó hó 4-én és 5-én tartotta ezidei nagy hajtővadászlatát. — A melyen elejétlenk 120 darab nyulat és 15 darab rókat.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

Eladó szántóföld

40 hold szántó belsőségekkel eladó egyben vagy ki-ebb darabokban. —

Érdeklődők forduljanak:

Lásároviós Károly intézőhöz — Buda.

Arólt táncok jártak előtte a sorsjegy fekete számai . . . Mikor utóbb magához lért, hogy az arabs számjegyeket felismerte, elszorult szívével győződött meg, hogy Fortuna istenasszony is csak kacér lelemény, mint a többi. A szám ugyanis közeljár a főnyeremény számához. — a 38-as helyett 97-es volt — de a sorszám körülbelül kétszáztizentkilencezerrel haladta túl a 4526-ot . . . Juhász szédülő fővel bámult egy darabig a sorsjegyre, de aztán egyszerre felülkerekedett benne a könnyűvérű, gondatlan hobém . . .

— Neveléséges, — szólott magában megvigasztalódva — csak nem vagyok még annyira együgyű, hogy főnyereményekre szoruljak . . .

De amig sötét, naftalinos lakásán végighaladt, a lelkében szomorú melankoliával szólalt meg a mindegyikünkben ott rejtőző filozófus:

— Azt mondtam, hogy minden áldozatra képes lennék érte s lám, még a remény egy vékony foszlányáról sem tudtam letenni a kedvéért . . . A világ legszebb asszonyát hagytam cserben, hogy egy félmilliómod rész valószínűség után szaladjak . . . Hol vannak a keresztes vitézek, akik az imádott nő egy szalagjért telték kockára az életüket? . . .

853—1911.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Salgótarjáni kir. járásbírósnak 1901. évi Sp. I. 8122 számú végzése következtében Nékán Ede salgótarjáni ügyvéd által képviselt Elek József javára 1748 kor., s jár. erejéig 1911. évi nov. hó 14-én fogataposított kielégítési végrehajtás ujján lefoglalt és 1909 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: a nem igényelt ingók, serlések, 3 kas mek, jubok és bárányok, szécskavagó, 5 m. zab, 5 m. árpa, 3 m. búza, 1 ígás kocsi, 40 zak krumplic, 3 m. búkköny, 3 m. tavaszi búza, 3 kocsi répa nyilvános árverésen eladának.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósa 1911-ik évi V. 5252. számú végzése folytán 1748 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi november hó 9-ik napjánul járó 6⁷/₈ kamatai, és eddig összesen 197 K. 07 fillérben bírnia, már 2 kor. 40 fill. arv. kitűzési megállapított költ. erejéig, Karancssághoz tartozó Hófa pusztán leendő megtartására 1912. évi január hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája határidőből kitűzik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel nyilatkoznak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénztisztes mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsaron alul is elfogadhatni. Amennyiben az árverezendő ingóságokat

mások is le- és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1912. évi jan. hó 4-én.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

4911—911.

Árverési hirdetemény kivonat.

A szécsényi kir. járásbírósa mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtójának Szeles István végrehajtást szenvedő ellen 251 kor. 93 fill. tőkekövetelés és jár iránti végrehajtás ügyében a n.-lőczi 744 u. tkvben A. 1. soroz. 110 hrsz. beltelek 151 hrsz. ingatlanok B. 1. a. Szeles István nevében álló részére 1000 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1912. évi február hó 5. napjának d. e. 10 órakor Nagylőczi község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár 2¹/₂-részén alól eladni nem fog.

Árverezni szándék azok tartóznak az ingatlan hecskájának 10¹/₂-át készpénzben vagy az 1881. évi t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyamot számított, és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy a bankpénznek az 1881. LX. t.-c. 170. §-a

értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéssel kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Szécsény, 1911. évi nov. hó 12-én.

A kir. járásbírósa mint tkv. hatóság

Szenthe, s. k. bíró.

A kiadmány hitelesség

Perényi, kir. tkvvezető.

HIRDETÉSEK, REKLÁMOK

a
legjutányosabban
vétetnek fel ezen
hírlapban.

Értesítés:

Van szerencsem a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy

szopa-fűteshez kiválóan alkalmas magashőfoku

elsőrendű **pormentes** porosz darabos, kocka vagy dió-kőszemet mm.-ként 3 kor. 20 f.-ért, la. légszeszgyári drb.-os koaxot 4 kor. 80 f.-ért, la. „ dió „ 5 koronáért

Legalább is 15 mm. vételnél hazhoz szállítva ajánlok.

A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit kéri teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF,

Glattstein Adolf, Szécsény

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése
M. kir. dohány- és szivararudaja.

Ajánlom dúsan felszerelt
üzletemet mindenféle pa-
pirok- és üzleti könyvekben.

Nagy választék kredenc-,
selyem- és író papirokban
iroda- és rajzeszközökben.